19/10/2022

Μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας για την Παγκόσμια Ημέρα Βιοηθικής

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Το μήνυμά του για την Παγκόσμια Ημέρα Βιοηθικής εξέδωσε ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος. “Προσεύχομαι η Βιοηθική να εμπλουτίζεται και θεολογικώς, γιατί η Θεολογία και η πίστη συμβάλλουν να κατανοήσουμε και να ανακαλύψουμε αυτά που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε με την απλή λογική παραμένοντας μόνο μέσα στον χώρο του εργαστηρίου”, υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Το μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας:

Σήμερα τιμούμε την Παγκόσμια Ημέρα Βιοηθικής, μόλις επτά χρόνια μετά τη θέσπισή της από τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η Βιοηθική, ως σύγχρονος επιστημονικός κλάδος, στρέφει το ενδιαφέρον της σ᾽

αυτό που διακυβεύεται ηθικά: στη σεξουαλικότητα, στην τεκνογονία, στον πόνο, στη σωστή θεραπεία των ασθενών, στην καθιέρωση των υγειονομικών θεσμών, στη δίκαιη κατανομή των πόρων για την υγεία, στην αντιμετώπιση του θανάτου, στην κλωνοποίηση, στη χρήση των βλαστοκυττάρων κ.ά.

Στα θέματα αυτά, επειδή δεν υπάρχει ένα πλήρες θρησκευτικό και μεταφυσικό όραμα με ικανοποιητική θεώρηση του τι σημαίνει αρχή της ζωής και αξιοπρεπής θάνατος, βλέπουμε ότι – μέσα στο πλαίσιο που τίθενται – δεν μπορεί να δοθεί ομόφωνη και κοινώς αποδεκτή απάντηση.

Το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και ο Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, αναγνωρίζοντας από νωρίς πως τα θέματα της Βιοηθικής, τα οποία μάς προβληματίζουν και ποιμαντικά, πρέπει να αποτελούν απαύγασμα θεολογικής μαρτυρίας και όχι θρησκευτικού σχολιασμού, συνέστησαν την **Πανορθόδοξη Επιτροπή Βιοηθικής,** καθώς και τη Συνοδική Επιτροπή Βιοηθικής, ενώ παρόμοιες επιτροπές έχουν συσταθεί και από άλλες κατά τόπους Αυτοκέφαλες Εκκλησίες.

Η προσπάθεια αυτή αποβλέπει, μεταξύ άλλων, στο να θεμελιώσει τη Βιοηθική πάνω στη Χριστιανική Ηθική. Το ζητούμενο για τα βιοηθικά προβλήματα δεν είναι να προβάλλονται λύσεις, οι οποίες αποτελούν αποτελέσματα λογικής και σχολαστικής διεργασίας, αλλά να προέρχονται από τον φωτισμό, τη χάρη και την εμπειρία της θεολογίας και της ασκήσεως.

Γιατί, επιμένοντας να βασιζόμαστε μόνο στην ύπαρξη της επιστήμης και επιχειρώντας να προσεγγίσουμε τα βιοηθικά ζητήματα μόνο ορθολογικά και βιολογικά, δηλαδή δίχως πίστη και Θεό, θα παραμένουμε εγκλωβισμένοι σε μια εγκοσμιότητα, η οποία με τη σειρά της θα μας διατηρεί πάντοτε χαμένους μέσα στην ποικιλομορφία των ηθικών συστημάτων, των επιστημονικών και οικονομικών συμφερόντων και των θρησκειολογικών απόψεων. Και αυτό για την Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι ζητούμενο.

Η **Βιοηθική είναι η επιστήμη του μέλλοντος**. Δεν μπορεί όμως να ανεξαρτητοποιηθεί από την εμπειρία του παρελθόντος. Για την Ορθόδοξη Θεολογία η εμπειρία του παρελθόντος παραπέμπει στα διδάγματα των Πατέρων, στη διδασκαλία της **Αγίας Γραφής**, στη ζωή των Αγίων και στις αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων. Αν διαφοροποιηθούμε ή αποστασιοποιηθούμε από όλα αυτά, δεν θα έχουμε τις προϋποθέσεις, για να φτάσουμε σε κάποιο τέρμα.

Προσδοκώ κι εύχομαι ο ρόλος της Βιοηθικής να αναβαθμίζεται διαρκώς στις συνειδήσεις του κοινωνικού συνόλου και να γίνεται ολοένα και πιο ενεργός, προς όφελος των ανθρώπων και της επιστήμης. Παράλληλα όμως προσεύχομαι η Βιοηθική να εμπλουτίζεται και θεολογικώς, γιατί η Θεολογία και η πίστη

συμβάλλουν να κατανοήσουμε και να ανακαλύψουμε αυτά που δεν μπορούμε να κατανοήσουμε με την απλή λογική παραμένοντας μόνο μέσα στον χώρο του εργαστηρίου.